

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 16.879 van 2 oktober 2008  
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 november 2006 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 21 juni 2006 dient verzoekster een aanvraag in tot vestiging in functie van haar schoonzoon, dhr. E.M.O. van Belgische nationaliteit.

Op 19 juli 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 16 november 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

*Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn. Betrokkene heeft niet aangetoond (ten) laste te zijn geweest van de Belgische descendent voor haar aanvraag tot vestiging. Uit de voorgelegde solvabiliteitsbewijzen blijkt dat de Belgische descendent over onvoldoende inkomsten beschikt om een bijkomend persoon ten laste te nemen.*

“(…)”

Op 1 december 2006 vraagt verzoekster de herziening van de beslissing.

Ingevolge de gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

## 2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster voert aan dat zij wel degelijk ten laste is van haar dochter en diens echtgenoot, dat de tenlasteneming door haar dochter en diens echtgenoot geëfficiëerd is in een verbintenis van tenlasteneming (acte de kafala), aangegaan door haar dochter op 14 augustus 2006, bij volmacht verleend aan dhr. E.M.A. Verzoekster poneert dat zij ook in het verleden reeds ten laste was van haar dochter en diens echtgenoot, dat zij immers weduwe is en niet zelf beschikt over bestaansmiddelen, noch over roerende of onroerende goederen, dat zij wegens gezichtsverlies weinig zelfredzaam is, dat het om die reden was dat het in het verleden niet mogelijk was gelden over te maken via de bank en dat er wel moest gehandeld worden via familieleden of vrienden die naar Marokko gingen. Vervolgens wijst verzoekster er op dat het administratieve dossier geen enkele aanwijzing bevat als zou zij in de voorbije twee jaar ten laste zijn geweest van de Belgische Staat. Verzoekster stelt dat zij altijd effectief ingewoond heeft bij haar dochter en diens echtgenoot en zij duidelijk ten laste is van hen, zowel materieel als immaterieel. Zij wijst er nog op dat het gezin van haar dochter bestaansmiddelen hebben ten bedrage van 950 euro (werkloosheidsuitkering) en 671,32 euro (gezinsbijslag) en dat de dochters S. en O. beiden werken en een eigen inkomen genieten.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 40 § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bepaalt:

*“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen, alsook hun bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden 21 jaar of die te hunnen laste zijn, hun **bloedverwanten in de opgaande lijn** die te **hunnen laste** zijn, en de echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen.”* (markering toegevoegd)

Verzoekster dient te voldoen aan de voorwaarden tot vestiging om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 40 § 6 Vreemdelingenwet. Aldus diende zij aan te tonen dat zij ten laste was en is van haar Belgische schoonzoon, in functie van wie de vestigingsaanvraag werd gedaan. Het feit of een persoon ten laste is, vloeit voort uit een feitelijke situatie die beoordeeld dient te worden door het bestuur. Het komt verzoekster toe aan te tonen dat zij ten laste is en was van haar Belgische schoonzoon. Het kernpunt van de discussie vormt het gegeven of verzoekster voldoende heeft aangetoond in het verleden ten laste te zijn geweest van haar schoonzoon en het gegeven of het gezin over voldoende inkomsten beschikt om verzoekster ten laste te nemen.

Uit de stukken van het administratieve dossier blijkt dat verzoekster op 21 juni 2006 een vestigingsaanvraag in functie van haar Belgische schoonzoon indiende. Bijgevoegd werden haar paspoort geldig tot 12 oktober 2010 en visum geldig tot 14 mei 2006, de geboorteakte van haar dochter, de huwelijksakte van haar dochter en de overlijdensakte van de echtgenoot.

Op 19 juli 2006 worden volgende bijkomende documenten opgevraagd:

- Bewijs van onvermogen in het land van herkomst/verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene noch over inkomsten, noch over onroerende eigendommen beschikte.
- Bewijs van nominale financiële stortingen van de Belg tav betrokkene in het land van herkomst (periode voor de AV).
- Bewijs van inkomsten van de Belgische descendent (werkgeversattest met de geldigheidsduur + recente loonfiches, inkomsten OCMW, RVA, ziekte-uitkeringen, ...) en van die van alle overige leden van het gezin.
- Samenstelling van het gezin van de descendent.

In navolging hiervan, legt verzoekster op 5 oktober 2006 volgende documenten over:

- Uittreksels van de KBC, waaruit de kinderbijslag blijkt ten bedrage van 734,98 euro voor juni 2006, van 734,98 euro voor juli 2006 en van 566,69 euro en 308,29 euro voor augustus 2006.
- Een verklaring werkloosheidsattest waaruit blijkt dat de schoonzoon van verzoekster 894,92 euro ontving voor juni 2006, hetzelfde bedrag voor juli 2006 en 929,34 euro voor augustus 2006.
- Een attest waaruit blijkt dat verzoekster noch over inkomsten, noch over onroerende goederen beschikte in het land van herkomst.
- Een tenlasteneming-document op datum van 25 augustus 2006 opgemaakt te Tanger + vertaling.
- Gezinssamenstelling waaruit blijkt dat het gezin, naast de dochter en schoonzoon van verzoekster, nog vier kinderen telt en verzoekster zelf.

Nogmaals wenst de Raad te benadrukken dat hij enkel bevoegd is een wettigheidstoetsing uit te voeren en hij niet vermag zijn oordeel over de feiten in de plaats te stellen van het bestuur. Uit de in het administratieve dossier aanwezige gegevens volgt enkel dat het gezin van verzoekster een zeker inkomen heeft uit een werkloosheidsuitkering en kinderbijslag, dat verzoekster op het ogenblik van de aanvraag bij het gezin inwoont, dat zij weduwe is en dat zij in haar land van herkomst over geen inkomsten of roerende of onroerende goederen beschikt. Uit geen enkel stuk uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster in het verleden ten laste was van haar Belgische schoonzoon of van haar dochter. Verzoeksters bewering dat zij wegens gezichtsverlies weinig zelfredzaam is en dat het om die reden in het verleden niet mogelijk was gelden over te maken via de bank en dat er wel moest gehandeld worden via familieleden en vrienden die naar Marokko gingen, is een loutere bewering die door geen enkel stuk in het administratieve dossier wordt gestaafd. Dit gegeven werd immers niet ter kennis gebracht van het bestuur, zelfs niet na de expliciete vraag per brief van 19 juli

2006 om bewijzen van financiële stortingen voor de aanvraag voor te leggen, zodat het bestuur niet ten kwade kan worden geduid hier geen rekening mee te hebben gehouden.

Waar verzoekster stelt dat het gezin van haar dochter over voldoende inkomsten beschikt en dat de dochters S. en O. van het gezin zelf werken en een eigen inkomen genieten, wijst de Raad er nogmaals op dat hij enkel bevoegd is een wettigheidstoetsing uit te voeren en hij niet vermag zijn oordeel over de feiten in de plaats te stellen van het bestuur. De Raad kan enkel nagaan of de beslissing kennelijk redelijk is. Uit de door verzoekster voorgelegde stukken blijkt dat het gezin 7 personen telt, verzoekster inclusief. Deze dienen te leven van een werkloosheidsuitkering van ongeveer 925 euro en de kinderbijslag van 734,98 euro, in totaal aldus 1659,98 euro. Het feit dat er twee dochters zouden werken en een eigen inkomen genieten, blijkt niet uit de stukken van het administratieve dossier. Verzoekster legde geen stukken voor waaruit blijkt dat er twee dochters van het gezin een inkomen genieten, hoewel dit expliciet gevraagd werd per brief van 19 juli 2006 ('...en van die van alle overige leden van het gezin'). Het kan de gemachtigde van de minister dan ook niet ten kwade worden geduid hier geen rekening mee te hebben gehouden. Het komt de Raad aldus ook niet onredelijk voor om, rekening houdende met een inkomen van 1659,98 euro en gezien het gezin reeds zes personen telt, te oordelen dat het inkomen niet voldoende is om een bijkomende persoon, namelijk verzoekster, ten laste te nemen.

Verzoeksters beschouwingen, als zou zij in de voorbije twee jaar niet ten laste geweest zijn van de Belgische staat en het feit dat verzoekster effectief inwoont bij het gezin en er een officiële tenlasteneming werd aangegaan door de dochter van verzoekster, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, dat zij niet bewezen heeft in het verleden ten laste geweest te zijn van het gezin van haar schoonzoon en dat het gezin niet over voldoende inkomsten beschikt om verzoekster bijkomend ten laste te nemen. Het komt de Raad voor dat het bestuur op grond van deze vaststellingen, die gebaseerd zijn op een correcte feitenvinding, niet kennelijk onredelijk tot de beslissing is gekomen dat verzoekster niet valt onder de voorwaarden om ten laste te kunnen zijn van haar Belgische schoonzoon. Verzoekster toont niet aan dat door de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Waar verzoekster meent dat het bestuur het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden heeft, wijst de Raad erop dat dit beginsel inhoudt dat de gemachtigde van de minister zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Verzoekster maakt niet aannemelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het enige middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. DENYS.**

**J. CAMU.**